

عنوان مقاله:

کاهش سوختگی انتهایی و افزایش ضریب پرآوری در ریزنمونه های پسته UCB1

محل انتشار:

دومین همایش ملی پسته ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمدرضا کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه بیوتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

مجید طالبی - دانشیار گروه بیوتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

بدرالدین ابراهیم سید طباطبایی - استاد گروه بیوتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

خانواده Anacardiaceae دارای بیش از 70 جنس و 600 گونه است. پسته یکی از اعضای این خانواده، گیاهی دوطایه، خزان کننده و خشک زی محسوب شده و با باد گرده افشانی میکند. تکثیر سنتی این گیاه با بذر، قلمه، خوابانیدن و پیوند مشکلاتی را از جمله گرده افشانی ناکافی به علت عدم همزمانی در گلدهی درختان نر و ماده بوجود می آورد که نیازمند به کارگیری تکنیک های نوین باغبانی مانند کشت بافت می باشد. در فرآیند کشت بافت دو گام اساسی، تولید و افزون شدن ساقه های جدید پرآوری و ریشه زایی مد نظر است. یکی از چالش های تکثیر گیاهان در مرحله پرآوری عارضه سوختگی انتهایی می باشد. در این مطالعه جهت مشخص کردن عوامل مرتبط با سوختگی انتهایی و راهکارهایی جهت کاهش این عارضه در نمونه های پسته ی UCB1 محیط های کشت معمول MS، DKW و WPM جهت بررسی تاثیر مقادیر مختلف عناصر و همچنین استفاده از منبع آهن سکسترون، کلاته کننده EDDHA استفاده شد. نتایج نشان داد که سوختگی انتهایی در نمونه های رشد یافته در محیط کشت DKW کمتر از محیط های دیگر بوده و همچنین استفاده از کلاته کننده آهن EDDHA نسبت به کلاته کننده آهن رایج EDTA به علت تخریب نوری کمتر و همچنین فرآهمی عنصر آهن بیشتر برای ریزنمونه ها پرآوری بیشتر و سوختگی انتهایی کمتری را نشان میدهد.

کلمات کلیدی:

اسید آسکوربیک - سکسترون - سیتوکینین - کشت بافت - پسته - سوختگی انتهایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/822300>

